

Полтавський національний педагогічний університет
імені В. Г. Короленка
Бібліотека імені М. А. Жовтобрюха

КВІТКОВЕ РІЗНОБАРВ'Я НА ПОЛОТНІ ЖИТТЯ КАТЕРИНИ БІЛОКУР

бібліографічний покажчик
з бібліографічним оглядом-презентацією
(до 120-річчя від дня народження художниці)

м. Полтава
2020

Квіткове різнобарв'я на полотні життя Катерини Білокур: бібліогр. покажч. з бібліогр. оглядом-презентацією до 120-річчя від дня народження художниці / уклад. О. В. Токміленко (відп. за вип.), С. В. Спірякова, В. П. Балюк; Полтавський національний педагогічний університет імені В. Г. Короленка, Бібліотека імені Михайла Андрійовича Жовтобрюха. Полтава, 2020. 28 с.

Бібліографічний огляд присвячено українській художниці Катерині Василівні Білокур з нагоди 120 – річчя від дня народження.

Видання містить передмову, короткий біографічний нарис, бібліографічний огляд творів, присвячених художниці, бібліографічний покажчик джерел про Катерину Білокур та іменний покажчик.

Документи бібліографічного покажчика упорядковані у хронологічно-алфавітній послідовності розташування бібліографічних записів (з 1957 р. по 2020 р.) за загальною нумерацією (178 джерел українською та російською мовами). Окремою структурною частиною видання є допоміжний матеріал, представлений іменним покажчиком. Бібліографічний опис та скорочення слів здійснено згідно з чинними державними стандартами України (ДСТУ 8302:2015).

Бібліографічне видання адресовано усім, хто цікавиться творчістю Катерини Білокур: науковцям, краєзнавцям, студентам, вчителям, батькам, учням загальноосвітніх шкіл, бібліотечним працівникам.

ЗМІСТ

Передмова	4
Сторінками біографії Катерини Білокур	4
Бібліографічний огляд творів, присвячених Катерині Білокур	11
Бібліографічний покажчик інформаційних джерел про Катерину Білокур	15
Іменний покажчик	27

ПЕРЕДМОВА

7 грудня, на Катерини, виповнюється 120 років «найквітковішій» художниці України Катерині Білокур. Художниці, яка не маючи жодної освіти – ні початкової шкільної, ні художньої, – піднялася на високий щабель професійної майстерності і головне – віднайшла свою манеру живопису і свій стиль. Її історія – унікальна в світовому контексті, як це завжди буває з цими рідкісними людьми – геніями.

Катерина Білокур є представницею “наївного мистецтва”, до якого відноситься група художників, які не здобули академічної освіти, проте стали частиною загальної художньої історії.

Художниця протягом всього життя виборювала право малювати. Її біографія, ймовірно, могла б стати сюжетом до голлівудського фільму. Адже до школи Катерина Білокур не ходила, вчилася писати і читати самотужки.

СТОРІНКАМИ БІОГРАФІЇ КАТЕРИНИ БІЛОКУР

Маленька Катя понад усе любила малювати. Свої перші роботи вона виводила вуглинками, які діставала з печі. Якось 6-річна дівчинка знайшла в батька невелику книжку і прикрасила її своїми казковими квітами.

Дівчинка сподівалась, що її похвалять за це, натомість на її голову звалилася вся сила батьківського гніву. За розмальований Псалтир Катруся отримала покарання різками і заборону малювати. Біль та образу Катря стерпіла, проте від малювання не відмовилася. Батьки про це навіть не здогадувались.

Дівчинка малювала потайки - там, де її ніхто не бачив.

Батьки ніяк не могли зрозуміти: звідки у дитини така жага до малювання, а вона знаходила у ньому чи не єдину розраду.

«Намалюю з одного боку полотна що-небудь, надивлюсь-намилуюсь, переверну на другий бік – і там те саме. А тоді виперу той кусочок полотна – і знов малюю...»

Катерина Білокур

У 24 роки Катерина вирішує вдосконалити своє вміння. Вона просить батьків відпустити її на навчання до Миргорода в Технікум художньої кераміки. Але розмова з батьками про вступ до нього стала катастрофою. Батько розлютився, знайшов і спалив ледь не всі її малюнки, переламав зроблені власноруч пензлі.

Однак, дівчина все одно вирушила до Миргорода. Вона захопила з собою дві вцілілі картини. В технікумі на них навіть не глянули. У дівчини не було навіть атестату про середню освіту, а без нього про вступ годі було й мріяти.

«Одного разу намалювала не краєвид, а якихось видуманих птиць. Мені було радісно на душі від того, що я таке зуміла видумати! І дивилась на той малюнок, і сміялась, як божевільна... От мене на цьому вчинку і піймали батько та мати.

Малюнок мій зірвали і кинули в піч»

Катерина Білокур

Сподіваючись, що хтось з вчителів колись побачить її малюнки, Катерина перекинула їх за огорожу закладу. Але на них ніхто не звернув уваги.

Відмова шокувала дівчину. Всю дорогу до рідного села Богданівки вона пройшла пішки, а вдома взялася малювати ще завзятіше.

Натомість батьки вирішили, що настав час Катрусі вийти заміж. Вона була красивою дівчиною, до неї сваталися найкрасивіші хлопці району, але всі ставили вимогу, щоб вона залишила малювання.

Згоди дівчини не отримав жоден.

Катя розуміла, що сімейні клопоти не залишать часу на малювання, а вона просто не могла б жити без нього.

Батьки Катерини так і не змирилися із захопленням доньки. Не минало й дня, щоб вони не дорікали, що, мовляв, їй вже 30, а вона досі незаміжня. І одного дня вона не витримала...

Катерина пішла до найближчої річки з єдиним наміром - з неї вже не вийти. Вода вже була по коліно, коли здалеку дівчина почула крики матері. та невдала спроба самогубства у крижаній воді, до кінця життя давала про себе знати болями в ногах.

Лише після цього батько нарешті поступився. Він найняв їй навіть вчителя - місцевого іконописця - єдиного художника, якого вдалося знайти в окрузі. Майстерність дівчини його вразила.

Лише у квітах Катерина Білокур знаходила розраду та натхнення. Достовірно змальовуючи кожен листочок і кожную пелюсточку, квіти вона ніколи не зривала. Вважала їх живими істотами. І називала своїми діточками. Батьки цього так і не зрозуміли - вважали Катерину поганою донькою. І навіть не зрозуміли, що саме вони й подарували світу геніальну художницю.

Рідкісним був хист цієї жінки, володіла вона винятковим чуттям. Вона помічас незвичну форму листка орхідеї, за тридцять кілометрів пішки йде аж під Пирятин, щоб побачити десь там, у лісі, цвіт конвалії. У вільному леті уяви художниця бачила свій, особливий світ, її квіти реальні і водночас вони вихоплені з якихось

видив фантазії, з казки, наче вони з тих квітів, що їх дівчата мріють знайти в ніч на Івана Купала...

“Ой як радісно, як є можливість кожного дня працювати: не почуватється ні старість, ні самотність, бо з-під вашого пензля кожного дня на полотні виростає щось нове, прекрасне і чудове” ... – писала Катерина Білокур.

Катерина працювала олійними фарбами. Самотужки опанувала техніку ґрунтування полотна. Пензлі для роботи вона вживала лише власного виробництва, виготовляючи їх з котячих волосинок, бляхи з під консервної банки та вишневої гілочки. Вони мали по кілька волосків, нагадували голку, проте лише такими пензлями мисткиня могла тонко й майстерно опрацьовувати кожну деталь свого твору. Процес роботи над кожною картиною тривав довго, а над окремими творами вона працювала по кілька років. До своїх картин ставилася з великою відповідальністю та вимогливістю.

Широке визнання прийшло до мисткині несподівано. Вона почула пісню «Чи я в лузі не калина була...» у виконанні Оксани Петрусенко і була вражена талантом прими, написала їй листа, до якого долучила свій малюнок калини. Дівчина не знала адреси співачки й підписала конверт просто: «Київ, академічний театр, Оксані Петрусенко» (звісно, що пунктуаційних знаків не було, бо дівчина й гадки не мала, де їх ставити). Лист Петрусенко отримала — уже в цьому відчутний Божий промисел! Співачка була в захваті від малюнка невідомої їй селянки і, порадившись із приятелями — Василем Касіяном та Павлом Тичиною, попросила знайти талановиту дописувачку. Роботами Катерини зацікавилися. 1940 року її картини експонувалися в Полтаві (саме до Полтавської області належала тоді Богданівка), де здобули грандіозну славу. Невдовзі художницю преміюють поїздкою до Москви, де вона знайомиться з оригіналами творів Третьяковської галереї та Музею образотворчих мистецтв ім. О. С. Пушкіна.

Потім були виставки в Києві. Москві.

Саме на виставці в столиці 40-річна Катерина й зустріла перше справжнє кохання. Вражений її роботами, журналіст Дмитро Косарик підійшов до художниці, щоб поцілувати руки, які вміли творити таку красу. Їхні стосунки продовжилися в листах.

Одного разу Катерина зізналася, що кохає без тями. Але в наступному листі від Дмитра було лише кілька рядків про те, що в Москві він має престижну, високооплачувану роботу, дружину та дітей.

І він зник з її життя. Назавжди.

Сама Катерина Білокур з рідної Богданівки так і не вирвалася. Залишилася доглядати своїх стареньких батьків.

В селі її вважали дивачкою. Вона любила самотність і свої вигадані квіти.

У 1940 році Катерина Білокур приїздила до Києва і на одній із виставок познайомилася з **Павлом Тичиною**. Збереглося шість листів художниці до

дружини поета Лідії і один – до Павла Григоровича, кілька вітальних листівок і телеграм від Тичин.

Білокур кілька разів гостювала в квартирі Тичин, подарувала родині поета свою картину «Півонії», але потім критично подивилася на неї і сказала, що намалює іншу роботу. У 1959 році, коли вона принесла готову роботу і подзвонила в дім без попередньої домовленості, охоронці не впустили тітку-селянку до поважного літератора.

«Півонії» (фрагмент), 1948.

Роботу можна побачити в Музеї-квартирі Павла Тичини.

*“О, з якою я енергією працювала в кінці 1940 року й на початку 1941-го!
Вже рідні мої мене не сварили, бо в Полтаві сказали, що я – художник!
Чуєте!? Вчені люди назвали мене художником!”, – зі спогадів Катерини.*

Уже 1941-го жінка, котру односельці донедавна вважали, м'яко кажучи, дивакуватою, мала б стати народною художницею України. Проте Друга світова війна вступила на терени Радянського Союзу, цивільні справи відійшли на другий план. У Богданівці під час війни, до речі, було два табори військовополонених. Брат Катерини, Павло, із фронту не повернувся. У перші роки війни у художниці на нервовому ґрунті відмовляють ноги: вона дізналася про пожежу в полтавському музеї народного мистецтва і подумала, що всі її картини, які в ньому зберігалися, теж знищив вогонь. На щастя, побоювання художниці цього разу виявилися марними.

У роки війни вона майже не малювала. І все ж у 1942-1943 рр. створила одну з найкращих своїх композицій “Квіти на блакитному тлі”, яку подарувала Київському музею ім. Тараса Шевченка.

Квіти на блакитному тлі (1943)

У кінці 1940-х рр. Білокур створила немало майстерних композицій, що принесли їй визнання: “Півонії” (1946), “Привіт урожаю” (1946), “Цар Колос” (1947), “Квіти та горіхи” (1948), “Півонії” (1948), “Колгоспне поле” (1949), “Пшениця, квіти, виноград” (1950-1952). Однією з найвідоміших є картина “Цар Колос”: до колосся пшениці тягнуть свої голівки садові, польові та лісові квіти. Тематична суть твору – життєдайна сила хліба, колоса. Картина відразу стала знаменитою та, на жаль, не повернулась з виставки в Парижі 1954 р.

У творчому доробку художниці є також багато натюрмортів. Найвідоміші з них – “Снідання” (1950), “Квіти, яблука, помідори” (1950), “Натюрморт з колосками і глечиком” (1958-1959), “Натюрморт” (1960).

Цікаві й графічні праці Катерини Білокур, в яких прослідковується чудовий дослідник природи. Це – “Портрет Софії Журби” (1940-і рр.), автопортрети 1950, 1955, 1957 рр. В останні роки життя Білокур захопилася акварельною технікою: “Багрянець осені” (1950-ті рр.), “Гай” (1955), “Вересень” (1956), “Осінь” (1960). Та найбільше на своїх картинах художниця малювала квіти – соняшники, жоржини, півонії, волошки (за підрахунками мистецтвознавців – всього понад 100 назв квітів). Катерина Білокур малювала тільки живі квіти і ніколи їх не рвала.

У 1949 році Катерина Білокур стає членом Спілки художників України.

У 1951 році нагороджена орденом Знак Пошани, одержала звання Заслуженого діяча мистецтв України.

Добра і пробачлива Білокур переживала всі труднощі з гідністю все своє життя. Навряд чи вона могла мріяти про те, що такий, всесвітньо відомий художник, як Пікассо, назве її генієм. Це сталося, коли їй виповнилось більше 50-ти років.

1954 року на Міжнародній виставці в Парижі три картини Білокур: “Цар-Колос”, “Берізка” і “Колгоспне поле” – були внесені до експозиції радянського мистецтва і принесли їй світову славу.

Саме на цій виставці її картини побачив Пабло Пікассо, який був вражений талантом української художниці. Він сказав: “Якби ми мали художницю такого рівня майстерності, то змусили б заговорити про неї цілий світ!” Він порівнював Катерину з іншою великою художницею-самоучкою – Серафін Луїз із Сандлі.

У 1956 — одержує звання Народного художника України.

Попри успіх, злидні не полишали представницю наївного мистецтва. Вона мріяла переїхати до столиці, мріяла про таку ж квартиру, як у Тичини, де були газова плита та електричне освітлення. Проте не судилось. Її творчі друзі, спілкуючись з тодішнім головою Ради Міністрів УРСР Михайлом Гречухою, наголошували на необхідності перевезти художницю до Києва, оскільки та жила й творила в тяжких умовах. На що чиновник відповів: – Хай сидить, де сидить. Доки вона в Богданівці, доти вона й Білокур.

Осінь (1960)

Певно, відчуття наближення неминучого кінця навіяло мінорний настрій у картині “Осінь” (1960). Катерина Василівна немовби прощається з природою, усім прекрасним, чим наповнена її душа. Ідея картини близька й споріднена з відчуттями авторки о тій порі.

10 червня 1961 року Катерини Василівни не стало, вона померла від раку шлунка, залишивши незавершеною картину «Жоржини на блакитному тлі». Мисткиня лише на кілька днів пережила матір — Якилину Павлівну, котра до кінця днів не вірила, що народила видатну художницю. Поховали Катерину Білокур у центрі її рідної Богданівки.

На обласних, міжнародних виставках біля її полотен завжди людно. Відвідувачі наче зачаровані картинами Катерини Білокур. А в рідному селі вона працювала взимку в хаті, де від холоду вода у відрі замерзала... І ґрунтованого полотна, і необхідних фарб постійно бракувало... Але, долаючи негаразди, нестатки, вона створювала дивовижні картини, якими захоплюється світ! У Полтавській галереї мистецтв експонують чотири картини художниці: “Квіти в тумані” (1940), “Квіти увечері” (1942), “Півонії” (1946), “Пшениця, квіти, виноград” (1950-1954).

Наразі творчість Катерини Білокур належить до найкращих надбань української культури ХХ століття.

У 1977 р. у хаті родини Білокурів, що знаходиться у с. Богданівка Яготинського р-ну Київської обл. було відкрито музей-садибу К. Білокур.

У м. Яготин Київської обл. встановлено пам’ятник художниці.

На честь К. Білокур названо одну з вулиць Києва, Полтави, Краматорська, Володимир-Волинського.

У 2004 р. до 100-річчя від дня народження народної художниці К. Білокур Національний банк України випустив ювілейну монету з нейзильберу номіналом 2 гривні.

У 2004 р. було засновано премію імені Катерини Білокур. Вона вручається щорічно за визначні твори традиційного народного мистецтва.

У творчому спадку Катерини Білокур нараховують, за одними даними, понад 80, за іншими, близько 120 картин. Понад 40 її робіт зберігаються у Музеї декоративного мистецтва на території Києво-Печерської лаври, дві – в Музей-квартирі Павла Тичини в столиці, чотири – в Полтавському художньому музеї, Галереї мистецтв імені М. Ярошенка, решта – в Яготинському історичному музеї на Київщині.

На честь художниці поставили балет «Катерина Білокур».

БІБЛІОГРАФІЧНИЙ ОГЛЯД

творів, присвячених Катерині Білокур

Чарівний світ Катерини Білокур. Полтава, 2005. 48 с. (Художниці Полтавщини).

Скарби Полтавського художнього музею... Скільки тут чудових творів майстрів пензля різних епох і напрямків! Є в цьому храмі мистецтва роботи, які неодмінно викликають захоплення своєю самобутністю, майстерністю, неповторним відтворенням квіткового царства. Це полотна майстра народного декоративного живопису, народної художниці України Катерини Василівни Білокур (1900-1961): «Квіти в тумані», «Пшениця, квіти, виноград», «Квіти», «Півонії».

Творча спадщина Катерини Білокур – унікальне явище в українському декоративному мистецтві. Подібну манеру письма можна зустріти в голландських художників XVII сторіччя. Варто лише згадати «квіти у вазі» Яна Давидса де Харма (1606-1684), де так детально виписані тюльпани, троянди, маки, колоски пшениці... Та Катерина Білокур не наслідувала голландських майстрів. Проста селянська жінка навряд чи й чула про них. Її «школою» був чарівний, розмаїтий світ навколишньої природи.

В цій книзі розповідається про життєвий шлях Катерини Білокур, про творчість очима її сучасників, спогади тих, кому пощастило спілкуватися з незвичайною художницею.

Білокур Катерина. Київ, 2001. 128 с.

Видання ознайомить читачів із творчістю художниці, з усіма її роботами, які зберігаються в Україні, – в Музеї-садибі К. Білокур у с. Богданівка, Яготинській картинній галереї, Державному музеї українського народного декоративного мистецтва, Полтавському художньому музеї та ін.

Вперше з творами К. Білокур глядачі познайомилися у 1940 році на виставках у Полтаві та Києві. У 1941 році в залах Полтавського краєзнавчого музею було організовано першу персональну виставку художниці. На жаль, всі твори, які тоді експонувалися, загинули у роки Великої Вітчизняної війни. До нашого часу збереглися тільки ті довоєнні твори, які художниця не подала на виставку. Серед них «Квіти і калина» (1940), «Польові квіти» (1941), два портрети племінниць.

Робота «Декоративне панно» (1945) несе велике смислове навантаження. В ній зосереджено глибоку філософську думку, неспокій і навіть трагізм. Цей твір – немовби реквієм загиблим у страхітливому пеклі війни. Композиційно робота ділиться на дві частини: праворуч – інтенсивне життя полум'я з розірваними краями охоплює криваво-чорну рану землі, а на ній цвіт калини; ліворуч – могутнє життєстверджуюче цвітіння весни – світлий, радісний день Перемоги, що приніс світові мир.

«Буйна» (1944-1947) – твір динамічний, що створює враження невгамовного, щедрого, буйного цвітіння. Багатий зміст і декоративність, висока майстерність виконання нерозривно поєднана у цій роботі.

Однією з найяскравіших і найвідоміших за своєю естетичною і емоційною силою впливу на глядача є картина «Цар-колос» (1949). Все тут підпорядковано розкриттю ідеї твору – життєдайної сили хліба. Скромні колосочки в центрі обрамлено буйним квітів, зібраних у вінок. Назва роботи образно підкреслює важливість праці хлібороба, прославляє його дбайливі руки, найвагоміший здобуток його праці – хліб. Твір розкриває і характер самої художниці – її глибоку народність, любов до землі, до хліборобської праці.

Невгамовний пошук краси, вміння бачити мальовничість і незвичайність у звичайному і повсякденному, жага праці – ось характерні риси творчості Катерини Василівни Білокур. Зображуючи на своїх полотнах квіти, вона ніколи не повторювалася ні сюжетом, ні композицією, ні навіть кольором. «З натури» - так підписувала художниця свої твори.

Білокур Катерина. К., 1975. 24 с.

До цього видання вступні статті написали Олесь Гончар та директор Музею українського народного декоративного мистецтва Василь Нагай.

Альбом містить 70 репродукції творів К. Білокур.

Скалацький К. Катерина Білокур. Портрет з натури. Полтава, 2012. 52 с.

Етюд-монографія історика мистецтв і художника Кіма Скалацького до 112-річчя Катерини Білокур.

Автор ділиться своїми спогадами про те, як поповнилася колекція Полтавського художнього музею картинами К. Білокур, своїми роздумами про талановиту художницю.

Автор подарував свою книгу бібліотеці Полтавського педуніверситету, про що свідчить автограф «Бібліотеці Полтавського педуніверситету від колишнього студента». Кім Скалецький 29.11.2013.

Тесленко Л. Г. У світі мистецтва. Полтава, 2002. 144 с.

Лариса Григорівна Тесленко – автор численних публікацій з питань літератури та мистецтва. Закінчила Полтавський державний педагогічний інститут імені В. Г. Короленка.

Пропонована книга містить матеріали про видатних митців вітчизняного та світового мистецтва. Один із розділів книги присвячений життю і творчості художниці Катерини Білокур.

Її життєпис – то як роман, сповнений драматизму, де було й нерозділене кохання і чиєсь нерозуміння, де були й конфлікти з близькими людьми, і причиною

всьому була та ж таки одержимість, нездоланна відданість мистецькому покликанню.

Яворівський В. О. Оглянься з осені ; Автопортрет з уяви. Київ, 1984. 431 с.

Роман «Автопортрет з уяви» видатного письменника сучасності Володимира Яворівського присвячено життю і творчості геніальної української народної художниці Катерини Білокур у контексті світового мистецтва. Книга, створена на початку 80-х років минулого століття, досі залишається бестселером і прочитується на одному подиху.

Талантом Катерини Білокур захоплювався Пабло Пікассо. І саме цей талант ненавиділи її батьки, бажаючи, аби «донька вийшла заміж, народила дітей, а не малювала чортів». Справжнє визнання прийшло до художниці тільки після смерті. Як це зазвичай й буває...

Автор недаремно зазначив, що роман про трагічну та дивовижну долю художниці – саме такою вона й була. У 1958 році на міжнародній виставці у Луврі Пабло Пікассо побачив вісім картин Катерини Білокур. І після сказав фразу, яка облетіла увесь світ: «Якби ми мали художницю такого рівня майстерності, то змусили б заговорити про неї цілий світ». З тієї виставки до України так і не повернулось дві роботи – їх вкрали.

«За що Бог покарав нас такою донькою?»

Це запитання Катерина від своїх батьків чула досить часто. Батьки не просто не підтримували захоплення доньки, а навіть ставили палки в колеса. Мати вважала, що її «наврочено цим чаклунським ремеслом, яке понівечило жіноче щастя доньки, перекапустило її життя, виснажило її серце». Батько любив випити й сп'яна казав, що «квецяє щіткою по полотні, щоби потім тим полотном у рамці зачиняти курник». Сусіди ж сміялись й часто відверто знущались. Коли помер батько Катерини мати просила в колгоспі коня виорати город, а їй відповідали: «У тебе дочка як кобила, запряжи її та й виори!».

Катерина ж не зважала й на полотні створювала настільки живі квіти, що бджоли інколи плутали намальований мак з живим, й... сідали на нього. Вона майстер з народу, ніколи цьому не навчалась, сама робила пензлі для малювання, а на початку й фарби. Творила вночі, побоюючись, аби не розбудити батьків та братів, а вранці вставала та йшла на город, варила їсти, вела звичне сільське життя. Щоправда, були в її оточенні жителі рідної Богданівки, які цінували її творчість. Під час війни сусідка Марія втратила чоловіка та сина. Вона принесла Катерині Білокур сорочку чоловіка, попросила розпороти її та намалювати Івана-старшого, Івана-молодшого, квіти та десь у куточку трактор на полі... Сама ж віддячувала художниці таємно: то цибулю прополе, то квітів насіє. «Твори, Катерино. Тобі треба творити», – любила казати вдова Марія.

На родину та сусідів Катерина не ображалась. Хоча й у листах до друзів скаржилась на родичів: «І за що мене ці люди жорстокі ображають? Та я ніколи з

ними не сварюсь, ніколи ні в чому не перечу, а що коли маю – переділяюсь, для себе залишаю крайнє необхідне. Сама не маю ні одягу путнього, ні взуття – а все не вгоджу!». Не витримала лише одного разу, коли мати сказала, що «чортів малює». 34-річна жінка пішла топиться у річці Чугмак у Богданівці. Перед цим хотіла спалити свої картини, але подумала, що тоді після неї взагалі нічого не залишиться. На щастя, Білокур не втопилася, але на все життя застудила ноги.

Володимир Яворівський пише про заздрощі з боку деяких односельців. Розповідає навіть про випадок, коли на художницю наслали податкового інспектора. Мовляв, продає свої картини за чималі гроші, «сидить на лантухах з грошима, а сама прикидається бідною бабою». Звісно, все це не було правдою – Білокур ніколи не мала великих грошей. Та й не знала, куди їх витратити. Заздрісникам не мстила, вважаючи, що «ми живемо лише доти, поки здатні робити людям добро».

Катерина Білокур дружила з Павлом Тичиною та його дружиною. У свою чергу письменник вплинув на те, аби у Парижі відбулась виставка народної художниці. Допомогали у цьому академік Микола Бажан й письменник Олесь Гончар. Закордоном її назвали «художницею, з картин якої можна судити про долю народу». Більша частина картин – квіти. Малюючи з натури, в пошуках потрібної квітки могла пройти декілька кілометрів (в деяких джерелах подається цифра у 30 кілометрів). Але були й портрети. Особливу увагу художниця приділяла очам, оскільки вважала: «Людина – це очі, а потім уже все те, що довкола очей, а тоді знову – очі, очі, очі... Більше за очі знає лише серце, але його – не намалюєш».

Катерина Білокур померла у 1961 році. Їй було всього шістдесят.

«Молоденький лікар Дмитро плакав, а перед його очима пропливали й пропливали квіти, намальовані цією жінкою. Потім він бив кулаком на операційному столі й безсило повторював: «Уперше від мене залежить життя генія, а я нічим не можу зарадити. Уже – нічим!»

Завдяки цій книзі ми можемо наблизитися до історії однієї людини, яку обставини та оточення прагнули зламати, проте не змогли.

БІБЛІОГРАФІЧНИЙ ПОКАЖЧИК

1957

1. Нагай В. Г. Катерина Білокур. *Народна творчість та етнографія*. 1957. №1. С. 56–58.

1970

2. Білишко О. Катерина Білокур. *Комсомолець Полтавщини*. 1970. № 3 груд.

3. Макаров А. Червоних сонць протуберанці. (Про декоративно-станковий живопис К. Білокур). *Жовтень*. 1970. № 6. С. 96–105.

4. Нагай В. Спогад про Катерину Білокур. *Народна творчість та етнографія*. 1970. № 6. С. 71–74.

1973

5. Листи Катерини Білокур. *Народна творчість та етнографія*. 1973. № 3. С. 63–67.

1975

6. Кащук Н. Щедра, як земля (К. Білокур). *Україна*. 1975. № 49. С. 12–13.

7. Чередниченко Д. С. Катерина Білокур. (До 75-річчя з дня народження). *Народна творчість та етнографія*. 1975. № 6. С. 67–72.

1978

8. Гончар О. Волшебные краски Катерины Белокур. *О тех, кто дорог. Статьи, воспоминания, заметки* / О. Гончар. Москва, 1978. С. 89–94.

9. Ткаченко В. Я. Відкриття музею Катерини Білокур. *Народна творчість та етнографія*. 1978. № 2. С. 107–109.

1981

10. Кагарлицький М. Як дві зорі на небосхилі віку: до 80-річчя від дня народження К. В. Білокур та О. А. Петрусенко. *Наука і культура. Україна*. Київ, 1981. С. 491–498.

11. Ковалів Ю. Мить і вічність Катерини Білокур: (Про роман В. Яворівського "Автопортрет з уяви"). *Літературна Україна*. 1981. 15 груд.

1982

12. Бажан М. Откровения творчества. *Радуга*. 1982. № 7. С. 89.

13. Білокур К. Листи. *Вітчизна*. 1982. № 3. С. 18–47.

14. Новиченко Л. Авторитети з реальності: Про листи К. Білокур. *Дніпро*. 1982. № 12. С. 99–102.

1983

15. Дві вершини Катерини Білокур: 3 епістолярної спадщини художниці. *Літературна Україна*. 1983. 27 жовт.

16. Ходорківський І. Д. Квіти її життя: Образ Катерини Білокур в художній літературі. *Українська мова і література в школі*. 1983. № 10. С. 18–22.

1984

17. Білокур К. "Чим-небіть допомогти людині": 3 недрукованих листів (художниці К. Білокур). *Вітчизна*. 1984. № 12. С. 19–54.

18. Косарик Д. Сплеск світла: з листів Катирини Білокур. *Україна*. 1984. № 23. С. 16–17.

19. Новиченко Л. М. Автопортрет з реальності. (Про листи Катерини Білокур). *Вибрані праці / Л. М. Новиченко*. Київ, 1984. Т. 2. С. 416–422.

1985

20. Кагарлицький М. Катерина Білокур. *В сім'ї вольній, новій*. Київ, 1985. Вип. 2. С. 160–164.

21. Яворивський В. Автопортрет по воображенню: роман. *Дружба народів*. 1985. № 9. С. 184–203; № 10. С. 92–139.

1986

22. Білокур К. "А ти дивись, як у матері-природи": (З недрук. листів художниці К. Білокур). *Вітчизна*. 1986. № 1. С. 194–199.

23. Яблонська Т. Таки щаслива Білокур. *Вітчизна*. 1986. № 1. С. 199–200.

1988

24. Кагарлицький М. Квіти мої, діти. *Наодинці з совістю : Образи діячів української культури / М. Ф. Кагарлицький*. Київ, 1988. С. 273–378.

1990

25. 90 років з дня народження К. В. Білокур. *Календар знаменних і пам'ятних дат*. 1990. № 4. С. 61–65.

26. Кагарлицький М. Сяйво дружби: Листи К Білокур до М. Донцова. *Вітчизна*. 1990. № 12. С. 169–180.

27. Катерина Білокур: "Так жаль часу дорогого...". *Україна*. 1990. № 51/52. С. 46–48.

28. Найден О. Цар-колос. *Слово і час*. 1990. № 12. С. 67–71.

1991

29. Белякова Ю. О. Хрест Катерини Білокур. *Початкова школа*. 1991. № 4. С. 72–76.

1993

30. Козуля О. Дві вершини народного мистецтва (Оксана Петрусенко й Катерина Білокур). *Жінки в історії України* / О. Козуля. Київ, 1993. С. 132–143.

31. Шестакова О. Земля, хліб, квіти: Образ світу Катерини Білокур. *Український світ*. 1993. №3/12. С. 30–33.

1995

32. Буйноцвіття таланту. *Берегиня України*. Київ, 1995. С. 49–83.

33. Рясний А. Квіти її долі. До 95-річчя із дня народження Катерини Білокур. *Зоря Полтавщини*. 1995. 9 груд.

1996

34. Ганжа П. Катерина Білокур: я буду художником! *Образотворче мистецтво*. 1996. № 2. С. 50.

35. Неліна Т. Згадаймо страдницю, яка малювала квіти. *Освіта України*. 1996. № 18. С. 6.

1997

36. Хмелюк М. Про естетичний ідеал Олександра Довженка і Катерини Білокур. *Дивослово*. 1997. № 10. С. 52–54.

1998

37. Кагарлицький М. Тож коли й ким була відкрита Катерина Білокур. *Літературна Україна*. 1998. № 31/32. С. 7.

38. Прошкуратова Т. Використання живопису Катерини Білокур на уроках. *Початкова школа*. 1998. № 3. С. 15–16.

1999

39. Козуля О. Дві вершини народного мистецтва. *Літопис Голготи України*. Львів, 1999. Т.4 : Славні дочки України-Русі. С. 415–425.

2000

40. Бараневич Л. "Наче мені хто дання дав..." *Урядовий кур'єр*. 2000. 7 груд. С. 8.

41. Березовський Ю. Цариця квітів: До 100-річчя від дня народження Катерини Білокур. *Освіта*. 2000. № 55/56 (листоп.-груд.). С. 6.

42. Богдан С. "Листи її, неначе сплески світла..." (Мовний етикет в епістолярії Катерини Білокур). *Урок української*. 2000. № 11/12. С. 21–25.

43. Бугаєнко І. Століття Катерини Білокур. *Образотворче мистецтво*. 2000. № 3/4. С. 2–5.

44. Ваня Г. Дивоквіт любові. Естетичний ідеал Олександра Довженка та Катерини Білокур. *Українська мова та література*. 2000. № 43. С. 6–7.

45. Горбачов Д. Магічний соцреалізм. *Українська культура*. 2000. № 11/12. С. 18.
46. Кононенко С. "Лягала жінка на блаженську хмарку..." (Про Катерину Білокур). *Українська мова та література*. 2000. № 43. С. 8.
47. Логвин Н. Чарівниця з Богданівки: До сторіччя з дня народження Катерини Білокур. *Директор школи (газета)*. 2000. № 37. С. 4.
48. Малюк В. Віконце у світ Катерини Білокур. *Дивослово*. 2000. № 9. С. 16–18.
49. Найден О. Цар-квітка. *Українська культура*. 2000. № 1/12. С. 1–2, 18.
50. Ничкало С. Чарівниця з Богданівки. *Мистецтво та освіта*. 2000. № 3. С. 29–30.
51. Осьмак Є. Літературна творчість Катерини Білокур. *Дивослово*. 2000. № 11. С. 14–19.
52. Пастушенко О., Фенько М. Чарівниця з Богданівки. *Українська мова та література*. 2000. № 43. С. 7.
53. Прохоренко А. Квіти в тумані. *Літературна Україна*. 2000. 7 груд. С. 5.
54. Радченко В. В. Катерина Білокур: "Я хочу стати художником". *Бібліотечка вчителя початкової школи*. 2000. № 11/12. С. 51–53.
55. Руженцева Є. Геніальна ровесниця століття. *Літературна Україна*. 2000. 28 груд.
56. Руженцева Є. Катерина Білокур очима сучасників. *Літературна Україна*. 2000. 7 груд. С. 1.
57. Тихун В. І. Чарівний світ Катерини Білокур: Засідання клубу "Гармонія". *Позакласний час*. 2000. № 19. С. 34–35.
58. Углова О. Дидактичний матеріал "Життя і творчість Катерини Білокур". *Дивослово*. 2000. № 12. С. 33–36.
59. Щербина А. М. "А квіти я буду малювати і малювати": Матеріал для проведення уроку, класної години про життя і творчість народної художниці України Катерини Білокур. *Позакласний час*. 2000. № 7. С. 57–60.

2001

60. Дикань О. Вічна краса Катерини Білокур. *Дзеркало тижня*. 2001. № 8 грудня. С. 11.
61. Доля художника на тлі історії. *Дивослово*. 2001. № 6. С. 61–62.
62. Загаєцька О. Заглядаємо у її сторіччя. Нотатки про святкування ювілею Катерини Білокур. *Образотворче мистецтво*. 2001. № 1. С. 32–33.
63. Кабанова А. Космос Катерини Білокур. *Краєзнавство. Географія. Туризм*. 2001. № 6. С. 1–2.

64. Коцюбинська М. Етюд на тему листів Катерини Білокур. *Дивослово*. 2001. № 3. С. 14–17.

65. Логінов А. Чарівниця з Богданівки Катерина Василівна Білокур. *Всесвітня література та культура в навчальних закладах України*. 2001. № 3. С. 40–42.

66. Розсошинська Н. Зоряний вінок шани і пам'яті. *Дивослово*. 2001. № 6. С. 59–61.

67. Шестакова О. Щастя зустрічі. *Українська культура*. 2001. № 3. С. 11.

2002

68. Баштова С. М. Зустріч з мистецтвом (бесіда-гра). *Антологія краєзнавства Полтавщини*. Полтава, 2002. С. 195–197.

69. Денисюк Л. Квіти і космос Катерини Білокур. *Українська мова й література в середніх школах, гімназіях, ліцеях та колегіумах*. 2002. № 6. С. 103–109.

70. Матвієнко Л. І., Матвієнко П. І. Осяяні красою і талантом: штрихи до портретів художниць-полтавок. *Антологія краєзнавства Полтавщини*. Полтава, 2002. С. 208–211.

71. Нагай В. Шлях до визнання. *Сільська школа України*. 2002. № 7. С. 30–31.

72. Онищенко Л. Д. Дивовижна жінка. *Позакласний час*. 2002. № 19. С. 55–56.

73. Сирітка Г. Чарівний світ Катерини Білокур. *Початкова освіта*. 2002. № 13. С. 9.

74. Тесленко Л. Г. Чарівний світ Катерини Білокур. *У світі мистецтва* / Л. Г. Тесленко. Полтава, 2002. С. 65–67.

2003

75. Гуляєва Л. І. Розглядання та бесіда за картиною української народної художниці Катерини Білокур "Квіти за тином". *Бібліотечка вихователя дитячого садка*. 2003. № 1/2. С. 74–76.

76. Доманецька Ю. Душа бджоли. *Українське слово*. 2003. № 37. С. 13.

77. Римська Т. Г. Життя і творчість народної художниці Катерини Білокур. *Розкажіть онуку*. 2003. № 25. С. 15.

2004

78. Кучинський М. Підготовча робота до уроків розвитку зв'язного мовлення (на матеріалі мистецької спадщини Катерини Білокур). *Початкова школа*. 2004. № 6. С. 21–23.

2005

79. Волошкова Л. Катерина Білокур. Богом дана земля. *Педагогіка толерантності*. 2005. № 1. С. 132–139.

80. Горова Д. Буйна. Минуло 105 років від дня народження Катерини Білокур. *Україна молода*. 2005. № 234. С. 10.

81. Федоренко Т. М. Дивовижний світ Катерини Білокур. Урок розвитку мовлення у 8 класі. *Вивчаємо українську мову та літературу*. 2005. № 22/23. С. 12–18.

2006

82. Дубина Н. Квітковий світ Катерини Білокур. *Все для вчителя*. 2006. № 11/12. С. 61–62.
83. Калюжна І. Світ Катерини Білокур. Урок літератури та образотворчого мистецтва в 11-му класі. *Українська мова та література*. 2006. № 45. С. 17–21.
84. Мінаєва С. У світі Катерини Білокур. *Освіта*. 2006. № 45/46. С. 6.
85. Хасієва Г. М. Заквітчаний іменник в гостях у дівчорі. *Розкажіть онуку*. 2006. № 15/16. С. 70–71.
86. Чарівний світ полотен Катерини Білокур. Проект. *Школа*. 2006. № 12. С. 84–85.

2007

87. Бочарова С. Чарівна квітка Полтавщини. *Слов'янський збірник*. Полтава, 2007. Вип. 6. С. 199–204. (Слов'янський клуб м. Полтави).
88. Воробцова В. Чарівний світ Катерини Білокур. Відгук на мистецький твір. 10-й клас. *Українська мова та література*. 2007. № 19/20. С. 28–33.
89. Савицька О. Естетичний ідеал Олександра Довженка і Катерини Білокур. *Українська мова та література*. 2007. № 19/20. С. 34–35.
90. Скотняченко Л. Письмовий переказ тексту художнього стилю з творчим продовженням. 9 клас. *Українська література в загальноосвітній школі*. 2007. № 6. С. 40–42.
91. Тарасюк Г. Засвітилась від землі і неба. *Літературна Україна*. 2007. № 29. С. 6.

2008

92. Бублик Т. Жінки в історії України. Літературно-мистецька композиція. *Відкритий урок: розробки, технології, досвід*. 2008. № 3. С. 64–68.
93. Голобородько В., Квітчаста К. Щоб було вічне літо... *Українська мова й література в середніх школах, гімназіях, ліцеях та колегіумах*. 2008. № 4. С. 68–73.
94. Медяник О. "Очі Землі, душа Землі". Квіткове різнобарв'я Катерини Білокур. *Шкільний світ*. 2008. № 36. С. 19–20 (Вкладка).
95. Науменко Н. Ліричні портрети Катерини Білокур. *Українська мова й література в середніх школах, гімназіях, ліцеях та колегіумах*. 2008. № 4. С. 59–67.
96. [Про творчість Катерини Білокур]. *Українська мова й література в середніх школах, гімназіях, ліцеях та колегіумах*. 2008. № 3. С. 16–27.
97. Солдатова О. "А квіти я буду малювати і малювати..." *Сільська школа України*. 2008. № 8. С. 55–56.

2009

98. Доля Т., Шевченко С. "Над отчим краєм зіркою воскресну..." *Імідж сучасного педагога*. 2009. № 5. С. 76–79.

99. Матвієнко П. Осяяні красою і талантом. *Шкільний світ*. 2009. № 48. Вкладка.

100. Савченко А. М. Дидактичний матеріал з української мови для 5 класу. Соціокультурна тема: "Катерина Білокур". *Вивчаємо українську мову та літературу*. 2009. № 15. С. 20–24.

101. Савченко Л. М. Катерина Білокур (1900-1961). *Мистецтво в школі*. 2009. № 5. С. 14–20.

102. Юдіна М. Закохана у квіти. *Пані вчителька*. 2009. № 2. С. 12–15.

2010

103. Бочарова С. Чарівна квітка Полтавщини. *Край*. 2010. № 12 (80). С. 9–10.

104. Віценя Л. Квіткова посвята Катерині Білокур. *Зоря Полтавщини*. 2010. № 202. С. 3.

105. Жовнір Н. Квіткова посвята Катерині Білокур. *Вечірня Полтава*. 2010. № 50. С. 6.

106. Її квіти і мрії. *Полтавський вісник*. 2010. № 49. С. 10.

107. Каверзнева Л. Квіткова чарівниця. *Слово Просвіти*. 2010. № 49. С. 15.

108. Корнева В. Дивна квітка за тином. *Зоря Полтавщини*. 2010. № 196. С. 2.

109. Лещенко С. "А квіти я буду малювати й малювати..." *Полтавський вісник*. 2010. № 51. С. 10.

110. Марченко В. "Квіти за тином". *Імідж сучасного педагога*. 2010. № 8. С. 60–63.

111. Серебрій В. Пензлем чарівним і словом високим світ подивувала. *Краєзнавство. Географія. Туризм*. 2010. № 8. С. 3–4.

112. Сисоєва Н. Доля, виспівана в квітах. *Шкільний світ*. 2010. № 48. С. 17–20.

113. Стечишин Н. "Чарівний світ Катерини Білокур". *Українська мова та література*. 2010. № 19. С. 28–32.

114. Тютюнник Є. "Малюватимеш - заміж не візьмуть!". *Урядовий кур'єр*. 2010. № 229. С. 11.

115. Фурсова Л. "Я буду художником". Вечір пам'яті Катерини Білокур. *Дивослово*. 2010. № 12. С. 27–30.

116. Чалова Г. Катерина Білокур не вважала себе художницею. *Українське слово*. 2010. № 50. С. 9.

117. Черпакова Л. Феномен Катерини Білокур. *Полтавський вісник*. 2010. № 51. С. 10.

118. Щербак В. Гордість Богданівки й цілого світу. (До 110-річчя від дня народження: пам'яті К. В. Білокур). *Актуальні проблеми мистецької практики і мистецтвознавчої науки. Мистецькі обрії '2010*. Київ, 2010. Вип. 3 (12/13). С. 423–433.

2011

119. "А наша (не при хаті згадувати) чортів малює!" Катерина Білокур (1900-1961). *Шкільний світ*. 2011. № 44. С. 15–18.

120. Бондаренко Є., Коваленко С., Маліченко Л. Її талант – то найщиріший Україні дарунок Бога. Конспект інтегрованого уроку однієї геніально-трагічної долі (10 клас ; академічний рівень). *Українська мова й література в середніх школах, гімназіях, ліцеях та колегіумах*. 2011. № 3. С. 24–43.

121. Гундер Т. П. "Жінка – краса роду людського". Твір-роздум на морально-етичну тему. 11 клас. *Вивчаємо українську мову та літературу*. 2011. № 5. С. 9–12.

122. Кагарлицький М. Вічна Катерина Білокур. До 50-річчя від дня смерті художниці. *Літературна Україна*. 2011. № 23. С. 15–16.

123. Кир'ян Н. Повертаємо Атлантиду. *Слово Просвіти*. 2011. № 50. С. 14.

124. Орлова Є. Г. Жінки в історії українського мистецтва. *Мистецтво в школі*. 2011. № 3. С. 2–6.

125. Терес Н. В. Катерина Білокур. *Видатні постаті в історії України ХХ ст.: короткі біографічні нариси* / В. І. Гусев, О. В. Даниленко, Л. В. Іваницька, О. М. Назарчук. Київ, 2011. С. 36–38.

126. Усенко Л., Лепетуша О. Півстоліття без Художниці. *Урядовий кур'єр*. 2011. № 110. С. 8.

127. Усенко Л. Писала листи незгірш, ніж малювала. *Урядовий кур'єр*. 2011. № 228. С. 8.

128. Чугуєвець О. В. Квітковий рай Катерини Білокур. *Мистецтво в школі*. 2011. № 10. С. 27–29.

2012

129. Большакова І., Сікачина В. Дивовижний світ Катерини Білокур. *Початкова освіта*. 2012. № 1/2. С. 24–27.

130. Дем'яненко Г. Життя і творчість Катерини Білокур. Урок з позакласного читання, 9 клас. *Українська мова й література в сучасній школі*. 2012. № 4. С. 72–74.

131. Дмитренко І. В. Чарівник слова про чарівницю пензля. *Все для вчителя*. 2012. № 17/18. С. 46–50.

132. Кошова Н. Квіти – діти для Катерини Білокур. *Українське слово*. 2012. № 40. С. 16.

133. Осьмак Є. Катеринина пісня. *Слово Просвіти*. 2012. № 25. С. 16.

134. Поклад Н. Микола Кагарлицький відкрив світові Катерину Білокур. *Українське слово*. 2012. № 5. С. 16.

135. Потась Л. О., Закоморна С. Ф. Бінарний урок "Дивовижний світ Катерини Білокур" ("Українська мова + "Образотворче мистецтво", 7-й клас). *Мистецтво в школі*. 2012. № 9. С. 13–19.

136. Чеверда О. А. Співуча квітка Катерини Білокур. *Все для вчителя*. 2012. № 19/20. С. 44–47. 2013

137. Бабак В. Мистецька палітра Катерини Білокур. *Шкільний світ*. 2013. № 4. Вкладка.

138. Поклад Н. То хто ж викрав з Лувра дві картини Катерини Білокур? Ще раз – про геніальну мисткиню з Богданівки. *Українське слово*. 2013. № 18. С. 9.

139. Сергієнко Г. "І зіткнулись кольори в безкінечне квітування...": творчість Катерини Білокур. *Шкільний світ*. 2013. № 12. Вкладка.

2014

140. Супрун Т. П. Ірен Роздобудько про Блеза Паскаля, Вольфа Моцарта, Ганса Андерсена, Катрусю Білокур, Чарлі Чапліна. *Вивчаємо українську мову та літературу*. 2014. № 33. С. 29–32.

141. Цишевська Л., Водерко С., Коновалюк Л. "О квітоньки, моя рідня..." Заняття в мистецькій вітальні за творчістю Катерини Білокур. *Дивослово*. 2014. № 7/8. С. 39–43.

142. The phenomenon of Kateryna Bilokur. *ENGLISH: Додаток до газ. "Шк.світ"*. 2014. верес. (№ 17). С. 5–6.

2015

143. Боровик В. Психологічний портрет Білокур. *Слово Просвіти*. 2015. 6-12 серп. (№ 31). С. 16.

144. Клейменова О. Бранка "того святого малювання". *Віче*. 2015. № 13. С. 70–71.

145. Литвиненко О. Живі квіти Катерини Білокур (Сценарій позакласного заходу). *Початкова школа*. 2015. № 2. С. 38–40.

146. Лук'янчук Г. "Квіти – мої діти!". *Українське слово*. 2015. 1-7 лип. (№ 26). С. 14.

147. М'ястківська Н. М. Прислівник як частина мови. *Вивчаємо українську мову та літературу*. 2015. № 34/36. С. 12–37.

148. Слободна Н. Б. "Талант здобувається великою любов'ю" (Виховний захід для учнів старших класів). *Мистецтво в школі*. 2015. № 12. С. 12–17.

149. Щавінська Л. Г., Потьомкіна Т. О., Кравчук В. Чарівниця з Богданівки. *Розкажіть онуку*. 2015. жовт. (№ 10). С. 29–32.

2016

150. Гетьман В. В. Катерина Білокур – майстерня народного живопису. *Шкільний бібліотекар*. 2016. № 9. С. 26–32.

151. Горищвіт Т. Та, що розмовляла з квітами. *Полтавський вісник*. 2016. 6 жовт. (№ 41). С. 11.

152. Дідик О. Душа-квітка. літературно-музична композиція, присвячена життю і творчості Катерини Білокур для учнів 9-11-х класів. *Шкільний світ*. 2016. квіт. (№ 8). С. 11–22.

153. Котова З. Обдарована Богом. *Школа*. 2016. № 1. С. 42–45.

154. Лукашина Л. Чарівний світ Катерини Білокур. Урок-презентація. *Українська мова та література*. 2016. листоп. (№ 21-22). С. 37–44.

155. Салабай Л. П., Цьось Н. М. Дивовижний світ Катерини Білокур. *Бібліотечка вихователя дитячого садка*. 2016. січ. (№ 1). С. 23–27.

156. Сікачина В. Дивовижний світ Катерини Білокур. Урок із позакласного читання. 4-й клас. *Початкова освіта*. 2016. листоп. (№ 21). С. 47–54.

157. Філіппенко О. Б. "Квіткова феєрія Катерини Білокур" : мистецька вітальня. *Шкільний бібліотекар*. 2016. № 2. С. 28–31.

2017

158. Дубовик О. Ода Катерині. До 117-річчя від дня народження Катерини Білокур. *Українське слово*. 2017. 13-19 груд. (№ 50). С. 5.

159. Тетєнєва Ж. Основні типи підрядних речень. 9 клас із поглибленим вивченням української мови і літератури. *Дивослово*. 2017. № 12. С. 7–10.

2018

160. Грицюк О. Твір-опис природи за картиною Катерини Білокур "Рідне поле". *Українська мова і література в школах України*. 2018. № 6. С. 38–42.

161. Овчаренко Е. Невідомий лист Катерини Білокур. *Слово Просвіти*. 2018. 13-19 груд. (№ 50). С. 15.

162. Розгон О. Дивосвіт Катерини Білокур. Урок розвитку мовлення. Підготовка до письмового відгуку на твір мистецтва. *Українська мова та література*. 2018. січ. (№ 1/2). С. 37–40.

2019

163. Головченко Н. "І Білокур там Катерина свої картини малювала..." *Голос України*. 2019. 22 черв. (№ 116). С. 10.
164. Голоси правди видатних уродженців Полтавщини, яких не зламав Голодомор-геноцид. *Вечірня Полтава*. 2019. 27 листоп. (№ 48). С. 14.
165. Дробот Н. Твір-опис природи. чарівний світ полотен Катерини Білокур. *Українська мова та література*. 2019. № 4. С. 54–61.
166. Коляда І., Шубер О. "Я йшла до цієї святої мети навмання, а тобі освітлює моя творчість". Катерина Білокур: народне вчителювання. *Історія в школі*. 2019. № 11/12. С. 1–9.
167. Лісниченко Т. Її квіти ніколи не в'януть. (Усний журнал до 119-ї річниці від дня народження Катерини Білокур). *Початкова школа*. 2019. № 12. С. 49–51.

2020

168. До 120-річчя Катерини Білокур "оживлять" її картини. *Слово Просвіти*. 2020. 29 жовт.-4 листоп. (№ 44). С. 5.
169. Коноваленко Н. І. Опис картини "Сніданок" К. Білокур. *Бібліотечка вихователя дитячого садка*. 2020. № 10. С. 4.
170. Кривда М. Квіти Катерини Білокур заграли новими барвами. *Голос України*. 2020. 8 груд. (№ 227). С. 8.
171. Лелітка С. "Квіти, як і люди, – живі, у них є душа!". *Голос України*. 2020. 18 листоп. (№ 213). С. 16.
172. Макаренкова Л. Реалізм у творах українських митців. Мистецькі посвідчення для учнів 7-8-х класів із предметів "Музичне мистецтво" та інтегрованого курсу "Мистецтво". *Шкільний світ*. 2020. № 9. Вкладка. С. 1–9.
173. Марченко М. Музейний проект до 120-річчя Катерини Білокур. *Слово Просвіти*. 2020. 24-30 верес. (№ 39). С. 13.
174. Національний музей українського народного декоративного мистецтва презентував книгу "Білокур. Bilokur". *Українське слово*. 2020. 26 серп.-9 верес. (№ 33/34). С. 20.
175. Олександренко Т. Катерина Білокур: "І скільки в голові моїй снується чудових невиданих буйних картин!". *Зоря Полтавщини*. 2020. 4 груд. (№ 86). С. 14–15.
176. Танасійчук М. "Казав я тобі не заступатися за неї, стерву, коли бив". *Країна*. 2020. № 47. С. 46–50.
177. Трінчук Я. Штрихи до нерозгаданих кодів творів Катерини Білокур. *Слово Просвіти*. 2020. 3-9 груд. (№ 49). С. 15.
178. Чернов А. Життя в обіймах квітів. *Вечірня Полтава*. 2020. 18 листоп. (№ 47). С. 14.

Іменний покажчик

Бабак В.	59,	Закоморна С.Ф.	54,
Бажан М.	12,	Кабанова А.	63,
Бараневич Л.	40,	Каверзньєва Л.	31,
Баштова С.М.	68,	Кавун Г.	182,
Березовський Ю.	41,	Кагарлицький М.	37,
Белякова Ю.О.	29,	Калюжна І.	81,
Білишко О.	2,	Кащук Н.	6,
Білокур К.	13, 17, 22, 27,	Квітчаста К.	18,
Богдан С.	42,	Кир'ян Н.	49,
Большакова І.	50,	Клейменова О.	67,
Бондаренко Є.	43,	Коваленко С.	43,
Боровик В.	68,	Ковалів Ю.	11,
Бочарова С.	87,	Козуля О.	30, 39,
Бублик Т.	16,	Коляда І.	90,
Бугаєнко І.	43,	Коноваленко Н.І.	97,
Ваня Г.	44,	Коновалюк Л.	62,
Віцєня Л.	33,	Кононенко С.	46,
Водерко С.	62,	Корньєва В.	30,
Волошкова Л.	80,	Косарик Д.	18,
Воробцова В.	88,	Котова З.	73,
Ганжа П.	34,	Коцюбинська М.	64,
Гетьман В.В.	76,	Кошова Н.	56,
Голобородько В.	18,	Кравчук В.	69,
Головченко Н.	87,	Кривда М.	100,
Гончар О.	8,	Кучинський М.	1, 78,
Горбачов Д.	45,	Лелітка С.	96,
Горицвіт	77,	Лепетуха О.	45,
Горова Д.	3, 79,	Лещенко С.	37,
Грицюк О.	83,	Лісниченко Т.	89,
Гуляєва Л.І.	75,	Литвиненко О.	65,
Гундер Т.П.	41,	Логвин Н.	47,
Дем'яненко Г.	52,	Логінов А.	65,
Денисюк Л.	69,	Логінов А.Ю.	127,
Дідик О.	75,	Лук'янчук Г.	66,
Дикань О.	60,	Лукашина Л.	79,
Дмитренко І.В.	55,	М'ястківська Н.М.	70,
Доля Т.	26,	Макаренкова Л.	93,
Доманецька Ю.	76,	Макаров А.	3,
Дробот Н.	86,	Маліченко Л.	43,
Дубина Н.	82,	Малюк В.	48,
Дубовик О.	80,	Марченко В.	28,
Жовнір Н.	34,	Марченко М.	92,
Загаєцька О.	62,	Матвієнко Л.І.	70,

Матвієнко П.	24,	Терес Н.В.	58,
Матвієнко П.І.	110,	Тесленко Л.Г.	74,
Медяник О.	20,	Тетєнєва Ж.	81,
Мінаєва С.	84,	Тихун В.І.	57,
Нагай В.	4, 71,	Ткаченко В.Я.	9,
Нагай В.Г.	1,	Трінчук Я.	102,
Найден О.	49,	Тютюнник Є.	32,
Науменко Н.	17,	Углова О.	58,
Неліна Т.	35,	Усенко Л.	45, 48,
Ничкало С.	50,	Федоренко Т.М.	81,
Новиченко Л.	14,	Фенько М.	52,
Новиченко Л.М.	19,	Філіппенко О.Б.	74,
Овчаренко Е.	84,	Фурсова Л.	39,
Олександренко Т.	99,	Хасієва Г.М.	85,
Онищенко Л.Д.	72,	Хмелюк М.	36,
Орлова Є.Г.	42,	Ходорківський І.Д.	16,
Осьмак Є.	51,	Цишевська Л.	62,
Пастушенко О.	52,	Цьось Н.М.	72,
Поклад Н.	51, 60,	Чалова Г.	35,
Потась Л.О.	54,	Чеверда О.А.	57,
Потьомкіна Т.О.	69,	Чередниченко Д.С.	7,
Прохоренко А.	53,	Чернов А.	95,
Прошкураторова Т.	38,	Черпакова Л.	38,
Радченко В.В.	54,	Чугуєвець О.В.	46,
Римська Т.Г.	77,	Шевченко С.	26,
Розгон О.	82,	Шестакова О.	67,
Розсошинська Н.	66,	Шубер О.	90,
Руженцева Є.	55, 56,	Щавінська Л.Г.	69,
Рясний А.	33,	Щербак В.	85,
Савицька О.	89,	Щербина А.М.	59,
Савченко А.М.	23,	Юдіна М.	21,
Савченко Л.М.	22,	Яблонська Т.	23,
Салабай Л.П.	72,	Яворівський В.	172,
Сергієнко Г.	61,	Яворивський В.	21.
Серебрій В.	25,		
Сікачина В.	50, 78,		
Сирітка Г.	73,		
Сисоєва Н.	40,		
Скотняченко Л.	12,		
Слободна Н.Б.	71,		
Солдатова О.	19,		
Стечишин Н.	27,		
Супрун Т.П.	64,		
Танасійчук М.	101,		
Тарасюк Г.	13,		